

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte: Nicolaev Ghenadie

Judecători: Toma Nadejda, Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Moraru Petru

judecînd, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de Nivelul Curții de Apel Bălți, Dubăsari Valeriu și de avocatul Gligor Vadim în numele părții vătămate Manoli Maxim, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2015, în cauza penală privindu-i pe:

Motelica Vladimir Gheorghe, născut la 09.01.1971, originar și domiciliat or.Făleși, str.M.Eminescu 20/1, ap.39.

Motelica Gheorghe Vladimir, născut la 10.11.1994, originar și domiciliat or.Făleși, str.M.Eminescu 20/1, ap.39.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 31.05.2013 – 21.11.2013;

Instanța de apel: 10.12.2013 - 05.03.2014;

26.09.2014 – 30.09.2015;

Instanța de recurs: 20.05.2014 - 22.07.2014;

22.12.2015 - 24.05.2016.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Fălești din 21 noiembrie 2013, Motelica Vladimir și Motelica Gheorghe au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 164 alin. (2) lit. b), c), e) Cod penal, după cum urmează:

Inculpatul Motelica V., la 5 (cinci) ani închisoare, cu suspendarea executării pedepsei în baza prevederilor art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 4 ani.

Inculpatul Motelica G., la 4 (patru) ani închisoare, cu suspendarea executării pedepsei în baza prevederilor art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Manoli Maxim și Franchevici Igor, au fost admise parțial, fiind dispusă încasarea din contul inculpaților în beneficiul părților vătămate Manoli M. și Franchevici Ig. prejudiciul moral în

sumă de 5000 lei fiecărui, în rest acțiunile civile au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Măsura preventivă aplicată inculpaților – obligațiunea de nepărăsire a țării urmînd a fi revocată odată cu intrarea sentinței în vigoare.

2. Pentru a pronunța sentința, în fapt, instanța de fond a stabilit, că Motelica Vladimir, la 23.11.2012, în jurul orei 15.00, avînd intenția de a răpi persoana cu scopul de a recupera prejudiciul material cauzat prin comiterea unei infracțiuni de sustragere, cu automobilul personal de model „Audi 100” cu nr.î. C HY 746 s-a deplasat la domiciliul minorului Pușcuță Vasile, născut la 16.05.1999, situat în or. Fălești, str. Moldovei 53, despre care cunoștea cu certitudine că nu are vîrsta de 18 ani, profitînd de vîrsta fragedă a minorului și imposibilitatea de a opune rezistență, prin constrîngere psihică a urcat minorul Pușcuță V. în automobilul său pe bancheta din spate, apoi s-au deplasat la barul „Tandem” situat în or. Fălești, str. Pieții 9 A, de unde împreună cu fiul său Motelica Gheorghe, născut la 10.11.1994, în vederea continuării acțiunilor sale ilegale, avînd intenția de a răpi persoana, cu scopul de a recupera prejudiciul material cauzat prin comiterea unei infracțiuni de sustragere, cu automobilul personal de model „Audi 100” cu nr.î. C HY 746, s-au deplasat prin or. Fălești la domiciliul minorilor: Șoldan Dumitru, născut la 18.08.1996, locuitor al or. Fălești, str. Moldovei 22; Manoli Maxim, născut la 10.08.1998, situat în or. Fălești, str. Moldovei 43 B; Cușnir Iurie, născut la 11.05.1998, situat în or. Fălești, str. Bălțului 7 ap. 17; Franchevici Igor, născut la 29.04.1997, situat în or. Fălești, str. N. Testemițanu 98; Dahis Dumitru născut la 17.02.2001; Dahis Ion, născut la 31.03.1999, situat în or. Fălești, str. Decebal 13 și Roman Constantin, născut la 13.06.1996, situat în or. Fălești, str. Bucovina 14/1, despre care cunoșteau cu certitudine că nu au vîrsta de 18 ani, profitînd de vîrsta fragedă a acestora și imposibilitatea de a opune rezistență, prin constrîngere psihică, iar în cazul lui Manoli Maxim prin înșelăciune, suspectînd că aceștia au participat la comiterea unei sustrageri, i-au urcat în automobil transportându-i în localul barului „Tandem” ce-i aparține lui Motelica Vladimir.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia a declarat apel avocatul Holban Radu în numele inculpaților, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare a inculpaților, invocînd următoarele argumente:

- prima instanță nu a dat o apreciere probelor în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală;
- fapta constatată de prima instanță nu corespunde probelor din dosar;
- nu au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate inculpaților și anume nu a fost constatat faptul răpirii prin înșelăciune și constrîngere psihică.

A menționat că, părțile vătămate se cunoșteau bine cu inculpații, urcînd binevol în mașină fără a fi constrânși psihic, ulterior deplasându-se cu automobilul prin locuri publice pe timp de zi.

Consideră, că instanța de fond a depășit limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, reținînd în sarcina inculpaților acțiunile de *reținere și/sau privare de libertate*.

A indicat, că instanța de fond a reținut în sentință că, capturarea părților vătămate nu a avut loc.

Instanța de fond din oficiu a conchis că „*constrângerea psihică*” din partea inculpaților în privința părților vătămate a constat în aceea că consimțământul lor a fost viciat prin faptul că ei sunt minori, că majoritatea părților vătămate îl cunoșteau pe Motelica G. ca pe un băiat bun și nu aveau frică de el, ce i-a determinat să accepte deplasarea la bar.

Astfel, circumstanțele invocate de instanță nu constituie elemente ale constrângerii (violentei) psihice.

Instanța de fond nu a fost în drept să facă din oficiu concluziile sus-indicate în situația în care partea acuzării nu a formulat în actul de învinuire expres în modul prevăzut de art. 6 alin. (3) lit. a) CEDO și art. 281 alin. (2), art. 296 alin. (2) Cod de procedură penală în ce au constat acțiunile de „*înșelăciune*” și de „*constrângere psihică*” incriminate inculpaților.

A menționat că, la 23.11.2012, în jurul orei 15.00 nu a existat faptul deplasării inculpatului Motelica V. la domiciliul minorului Pușcuță V. și al transportării lui la barul „Tandem”, cum s-a indicat în actul de învinuire și cum a reținut instanța de fond în sentința din 21.11.2013, deoarece în ședință de judecată s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Motelica V. s-a deplasat la domiciliul minorului la 23.11.2012 în jurul orei 9.30 - 10.30, fapt confirmat prin declarațiile inculpatului Motelica V. ale părții vătămate Pușcuță V. și ale martorului Cebanu V.

Inculpatul Motelica V. nu s-a deplasat la domiciliul acestuia cu intenția de a-l răpi în scopul de a-și recupera prejudiciul material cauzat printr-o infracțiune de sustragere, după cum i s-a incriminat în rechizitoriu și a reținut instanța de fond în sentință.

De asemenea, inculpatul Motelica V. nu l-a constrâns psihic pe minorul Pușcuță V. și nu a existat faptul ca inculpatul Motelica V. să-l urce pe minorul Pușcuță V. în automobil, cum a fost indicat în rechizitoriu și s-a reținut ca fiind constatat de instanța de fond în sentință.

Astfel, considera că, la 23.11.2012, în jurul orei 15.00 nu a existat faptul deplasării inculpatului Motelica V. la domiciliul lui Pușcuță V.

Inculpatul Motelica V. s-a deplasat la domiciliul lui Pușcuță V. pe 23.11.2012, în jurul orei 9.30 - 10.30, fără a avea intenția de a-l răpi, adică de a-l captura și de a-l transporta contrar voinței sale la barul „Tandem” pentru a-l priva de libertate, cu scopul de a-și recupera prejudiciul material cauzat printr-o infracțiune de sustragere.

Minorul Pușcuță V. nu a fost capturat și privat de libertate.

Inculpatul Motelica V., care avea statut de victimă a unei infracțiuni de sustragere, l-a solicitat șefului de post Ceban V., fiind conștient de faptul că nu comite nimic ilegal și că organul de poliție este sesizat oficial, s-a deplasat cu automobilul liber, deschis și benevol împreună cu Pușcuță V. la barul „Tandem”, ca să-l aștepte pe sectorist pentru a cerceta cazul.

În ședință de judecată s-a constatat că în jurul orelor 15.00 Pușcuță V. la fel în mod liber și benevol s-a deplasat cu inculpații la domiciliile persoanelor la

care dînsul a indicat ca fiind implicate în săvîrșirea unor infracțiuni de sustragere.

Faptul că această deplasare a fost benevolă și liberă, fără careva forțare și privare de libertate, în viziunea avocatului, rezultă atît din declarațiile lui Pușcuță V. cît și din declarațiile date în ședință de judecată de celelalte părți vătămate: Șoldan D., Cușnir I., Roman C., Dahis I., Dahis D., din care se deduce că, acesta se simțea și circula liber, se deplasa liber în automobil, ieșea și se întorcea liber în el.

Inculpații nu au capturat și nu au urcat pe nimeni prin înșelăciune și constrîngere fizică în mașină.

Instanța nu a indicat în ce anume a constat profitarea inculpaților de vîrsta fragedă și imposibilitatea de a opune rezistență persoanelor sus-indicate în raport cu fiecare din ele și cu circumstanțele particulare referitoare la fiecare, inclusiv vîrsta, precum și care sunt probele care dovedesc aceste fapte.

În ședință de judecată inculpații au declarat că, nu au cunoscut la data de 23.11.2012 că partea vătămată Șoldan D. nu are vîrsta de 18 ani, menționînd că nu l-au cunoscut pe acesta pînă la cazul dat, că reieșind din faptul că el lucra la salonul de internet care activează în regim non-stop și munca minorilor nu este admisă, au considerat că este matur. Partea acuzării nu a prezentat careva probe care ar demonstra cu certitudine că inculpații cunoșteau că Șoldan D. nu avea împlinită vîrsta de 18 ani.

La 23.11.2012 nu a existat faptul deplasării inculpaților la domiciliul lui Șoldan D., pe adresa or. Fălești, str. Moldovei 22. Însăși prin actul de învinuire s-a incriminat deplasarea la salonul internet situat pe str. M. Eminescu din or. Fălești, dar nu la domiciliul lui D. Șoldan pe str. Moldovei 22, or. Fălești.

În învinuirea formulată nu s-a indicat absolut nimic despre „reținerea” și/sau „privarea de libertate” a părților vătămate de către inculpați, iar potrivit art. 24 alin. (2) și art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de judecată nu este organ de urmărire penală și nu se manifestă în favoarea acuzării, iar judecarea cauzei se efectuează strict în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 martie 2014, a fost respins apelul declarat de avocat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a indicat că vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate a fost confirmată pe deplin prin probele acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul cercetării judecătorești.

Instanța de apel a reținut că totalitatea de probe administrate pe caz confirmă vinovăția inculpaților și totalmente combat argumentele aduse de apelant în apel.

Prima instanță corect a încadrat acțiunile inculpaților în baza art. 164 alin. (2) lit. b), c), e) Cod penal, cu semnele calificative: răpirea unei persoane, săvîrșită de două persoane asupra mai multor persoane, cu bună știință asupra unui minor.

Inculpații, luînd părțile vătămăte, fără acordul părinților, pentru a-i deplasa în barul „Tandem” cu scopul de a ajuta colaboratorii de poliție, au avut intenție directă de a-i răpi.

Răpirea acestora fiind ușor realizată, fără a recurge la capturare, căci victimele se deplasau ca și cum benevol la barul „Tandem”.

Pe caz, instanța de apel a menționat că, nu poate fi reținut argumentul inculpaților precum că ei au acționat în mod deschis, cînd au mers și i-au luat pe toți minorii, căci au anunțat autoritățile despre furt în care îi considerau pe aceștia implicați. Acțiunea inculpaților a fost legată de scopul lor de a ajuta colaboratorilor de poliție în exercitarea atribuțiilor de serviciu, exercitînd un drept al său presupus în mod arbitrar, ca în final să aibă posibilitate de a recupera prejudiciul cauzat prin infracțiune. Deci, scopul inculpaților în cazul dat nu ține de „interesul material” imputat, care nu și-a găsit suport probatoriu în cadrul cercetării judecătorești din care motiv, prima instanța întemeiat a înlăturat această agravantă din învinuirea adusă inculpaților. Faptul că acțiunile inculpaților au caracter ascuns se manifestă prin neapelarea la reprezentanții legali ai minorilor, iar apelul către organul de poliție nu îndreptățește acțiunile inculpaților. Precum și întîlnirea cu colaboratorul de poliție, în timp ce se deplasa spre bar împreună cu Pușcuța V. la fel nu legitimează acțiunile inculpatului Motelica V.

Reținerea părților vătămăte în urma anunțului despre săvîrșirea unei crime către autoritatea competentă, care nu a reacționat, nu servește drept temei de înlăturare a răspunderii penale.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, împotriva acesteia a declarat recurs ordinar avocatul Holban Radu în numele inculpaților, solicitînd casarea acesteia precum și a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare a inculpaților, invocînd următoarele motive:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a admis erori grave de fapt;
- în acțiunile inculpaților nu sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate.

A invocat că instanțele ierarhic inferioare nu au apreciat probele din dosar potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Învinuirea înaintată inculpaților este abstractă în partea ce ține de faptul că, toate părțile vătămăte au fost urcate de inculpați în automobilul inculpatului Motelica V., prin înșelăciune și constrîngere psihică, fără a indica în ce a constat „înșelăciunea” și „constrîngere psihică”, ținînd cont de faptul că „înșelăciunea” exclude „și constrîngerea psihică”.

Astfel, a invocat recurentul că actul de învinuire este contradictoriu, neclar și contrar prevederilor de la art. 6 paragraf (3) lit. a) CEDO, art. 281 alin. (2), 296 alin. (2) Cod de procedură penală.

Fapta reținută de instanțe în sarcina inculpaților nu conține elementele obligatorii ale componenței infracțiunii de răpire a persoanei (latura obiectivă), adică nu conține nimic referitor la faptul că părțile vătămăte ar fi fost capturate, că ar fi fost reținute, că ar fi fost private de libertate.

Mai mult, instanțele de fond și de apel au conchis că capturarea părților vătămate nu a avut loc.

Prin învinuirea formulată inculpaților în rechizitoriu nu le-a fost incriminat „abuzul de încredere” ca metodă de comitere a infracțiunii, și în ce au constat acțiunile de „înșelăciune” și de „constrângere psihică” incriminate inculpaților, iar, instanța de fond și de apel nu au fost în drept să facă din oficiu asemenea concluzii ce depășesc limitele învinuirii formulate.

Instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor că, prima instanță nu a indicat în sentință în ce anume a constat profitarea inculpaților de vîrsta fragedă și imposibilitatea de a opune rezistență de către părțile vătămate, în raport cu fiecare din ele, în raport cu circumstanțele particulare referitoare la fiecare, inclusiv vîrsta, precum și care sunt probele care dovedesc aceste fapte. Partea acuzării nu a prezentat probe care ar demonstra cu certitudine că inculpații cunoșteau că Șoldan D. nu are împlinită vîrsta de 18 ani.

Nu a existat faptul deplasării inculpaților la domiciliul lui D. Șoldan, pe adresa or. Fălești, str. Moldovei 22, pe data de 23.11.2012.

Prin învinuirea formulată în rechizitoriu inculpaților nu li s-a incriminat faptul deplasării și răpirii minorului Șoldan D. de la domiciliul lui, amplasat pe str. Moldovei 22, or. Fălești, însă, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra acestui motiv al apelului.

În concluziilor sale privitor la existența faptului infracțiunii de răpire în acțiunile inculpaților și a vinovăției acestora, instanța de judecată a invocat că infracțiunea de răpire se consideră consumată din momentul reținerii persoanei.

Însăși fapta reținută de instanță în sentință în sarcina inculpaților nu este indicat nimic referitor la „reținerea” și/sau „privare de libertate” a persoanelor recunoscute de organul de urmărire penală ca părți vătămate.

7. Prin decizia Colegiului lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22.07.2014, a fost admis recursul declarat de avocat, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În motivarea deciziei adoptate, instanța de recurs a menționat, că deși acțiunile inculpaților au fost încadrate de prima instanță în baza art. 164 alin. (2) lit. b), c), e), f) Cod penal, ca: *„răpirea unei persoane, săvîrșită de două sau mai multe persoane, asupra a două sau mai multe persoane, cu bună știință asupra unui minor, din interes material”*, însă, potrivit părții descriptive a sentinței, instanța: nu a judecat fondul cauzei în raport cu circumstanțele invocate în rechizitoriu, pe fiecare episod în parte, cu indicarea locului, timpului, modului săvîrșirii faptelor, forma și gradul de vinovăție a fiecărui inculpat, motivele și consecințele infracțiunii; a depășit limita învinuirii formulate. Or, în descriptivul sentinței s-a referit la diverse acțiuni ale inculpaților, dar neconstatate inițial și neregăsite în rechizitoriu.

Instanța de recurs a conchis prima instanță a ignorat faptul că în rechizitoriu nu este indicat și nici constatat de organul de urmărire penală, care este esența acțiunilor *„prin înșelăciune și constrângere psihică”*, care ar fi acțiunile infracționale concrete ale inculpaților, în special a lui Motelica G. în raport cu elementele infracțiunii prevăzute la art. 164 alin. (2) lit. b), c), e), f) Cod penal, cît

și a celor reflectate în doctrina dreptului penal că răpirea unei persoane presupune: 1) capturarea victimei; 2) luarea și deplasarea ei de la locul acesteia permanent sau provizoriu și 3) reținerea persoanei cu privarea de libertate împotriva voinței sau neluarea în seamă a voinței acesteia.

Instanța a omis să se expună asupra faptului că, fiecare episod din rechizitoriu se finisează cu constatarea: „*transportat în localul barului*”. Însă, în actul de învinuire lipsește cu desăvârșire descrierea și incriminarea inculpaților, a eventualelor evenimente și fapte derulate ulterior în respectivul bar, locul amplasării și caracteristicile acestui local. Astfel, nu este clar în ce circumstanțe concrete, în viziunea acuzării, a derulat și s-a consumat infracțiunea de răpire de persoane, imputată inculpaților.

Totodată, instanța de recurs a menționat că instanța de apel nu a apreciat în niciun fel declarațiile martorilor oculari ai transportării părților vătămate către bar și a evenimentelor care au avut loc, cum ar fi cele ale colaboratorilor de poliție Ceban V., Condrat L., Catlabuga R., Călin V., ale colaboratorilor ÎS „Serviciul Pază”, care activau în timpul respectiv pe teritoriul pieței unde este amplasat barul în cauză, Bulgac I., și Deaciuc M., ale vânzătoarei acestui bar Savciuc A.

Instanța nu a apreciat aceste probe în coroborare și în raport cu argumentele apărării că răpirea unei persoane este incompatibilă cu acțiuni de deplasare a acesteia în mod deschis și cu înștiințarea prealabilă a colaboratorilor de poliție și a martorilor oculari despre acțiunile întreprinse.

Totodată, instanța de recurs a stabilit că prima instanță a constatat în mod divergent că: „*avînd intenția de a răpi persoana cu scopul de a recupera prejudiciul material cauzat prin comiterea unei infracțiuni de sustragere, scopul inculpaților în cazul dat nu ține de „interesul material” imputat, care nu și-a găsit suport probatoriu în cadrul cercetării judecătorești... , cu scop de a ajuta colaboratorii de poliție... , au avut intenție directă de a-i răpi... , fără a recurge la capturare... , acțiunile inculpaților au caracter ascuns... , apelul către organul de poliție nu îndreptățește acțiunile inculpaților... întâlnirea cu colaboratorul de poliție în timp ce se deplasa spre bar nu legisferează acțiunile... , reținerea persoanelor în urma anunțului despre săvîrșirea unei crime către autoritatea competentă, care nu a reacționat prompt, nu servește drept temei de înlăturare a răspunderii penale” în final că: „în acțiunile inculpaților sunt prezente semnele caracteristice samavolniciei...”, dar i-a condamnat, contradictoriu, pentru o altă infracțiune - de răpire a unei persoane.*

Astfel, Colegiul lărgit a conchis că, instanța de apel nu a judecat apelul declarat de avocat în condițiile legii, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărîre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, fapt ce atestă că, ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărîri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, iar instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2015, a fost admis apelul declarat de avocat în numele inculpaților, casată sentința, cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima

instanță, prin care inculpații Motelica Vladimir și Motelica Gheorghe au fost achitați de sub învinuirea adusă în baza art.164 alin.(2) lit. b), c), e), f) Cod penal, din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Măsura preventivă sub formă de obligare de a nu părăsi țara aplicată inculpaților a fost revocată.

10. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a statuat că, instanța de fond nu a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu a dat apreciere probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, ca urmare nu a judecat fondul cauzei în condițiile legii și a adoptat o sentință care nu cuprinde motivele legale pe care se întemeiază soluția, totodată a depășit limitele învinuirii formulate inculpaților, eronat ajungând la concluzia privind constatarea vinovăției inculpaților Motelica Vladimir și Motelica Gheorghe în comiterea infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(2) lit. b), c), e) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că, în cadrul judecării cauzei nu au fost aduse probe care ar demonstra că în acțiunile inculpaților Motelica Vladimir și Motelica Gheorghe se conțin elementele infracțiunii incriminate acestora.

Totalitatea probelor administrate și cercetate, în opinia instanței de apel, nu confirmă temeinicia învinuirii aduse inculpaților, nefiind prezente pe cauză suficiente probe pertinente, concludente și utile, care pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare potrivit acuzării aduse inculpaților, iar concluzia instanței de fond privind vinovăția lui Motelica Vladimir și Motelica Gheorghe în faptele incriminate potrivit ordonanței de învinuire nu se confirmă prin probele administrate.

Astfel, instanța de apel a reținut că Motelica Vladimir prin ordonanța procurorului din 29.04.2013 a fost pus sub învinuire pentru faptul că, la data de 23.11.2012, în jurul orei 15.00, Motelica Vladimir, având intenția de a răpi persoana, cu scopul de a recupera prejudiciul material cauzat prin comiterea unei infracțiuni de sustragere, cu automobilul personal de model "Audi 100" cu nr.î. CHY 746 s-a deplasat la domiciliul minorului Pușcuță Vasile Nicolae, a.n. 16.05.1999, situat în or. Fălești str. Moldovei 53, despre care cunoștea cu certitudine că nu are vârsta de 18 ani, profitând de vârsta fragedă a minorului și imposibilitatea de a opune rezistență, prin înșelăciune și constrângere psihică a urcat minorul Pușcuță Vasile în automobilul său pe bancheta din spate, apoi s-au deplasat la barul „Tandem” situat în or. Fălești str. Pieții 9 A, de unde împreună cu fiul său Motelica Gheorghe, a.n. 10.11.1994, în vederea continuării acțiunilor sale ilegale s-au deplasat cu automobilul prin or. Fălești, pentru a identifica și transporta alte persoane pe care le suspecta ca participante la comiterea infracțiunii de sustragere la barul „Tandem”, ulterior transportându-l pe Pușcuță Vasile în localul barului „Tandem” ce-i aparține.

Tot el, la 23.11.2012, în jurul orei 15.00, având intenția de a răpi persoana, cu scopul de a recupera prejudiciul material cauzat prin comiterea unei infracțiuni de sustragere, împreună cu fiul său Motelica Gheorghe, a.n. 10.11.1994, cu automobilul personal de model „Audi 100” cu nr.î. CHY 746, s-a deplasat la sediul salonului de internet situat pe str. M.Eminescu în or. Fălești,

unde era la acel moment minorul Șoldan Dumitru Dumitru, a.n. 18.08.1996, locuitor al or. Fălești str. Moldovei 22, despre care cunoștea cu certitudine că nu are vârsta de 18 ani, unde profitând de vârsta fragedă a minorului și imposibilitatea de a opune rezistență, prin înșelăciune și constrângere psihică, suspectând că a participat la comiterea unei sustrageri, a urcat minorul Șoldan Dumitru în automobilul său pe bancheta din spate și în vederea continuării acțiunilor sale ilegale s-au deplasat cu automobilul prin or. Fălești, pentru a identifica și transporta alte persoane pe care le suspecta ca participante la comiterea infracțiunii de sustragere, la barul „Tandem”, ulterior transportându-l pe Șoldan Dumitru în localul barului „Tandem” ce-i aparține.

Tot el, la 23.11.2012, în jurul orei 15.00, având intenția de a răpi persoana, cu scopul de a recupera prejudiciul material cauzat prin comiterea unei infracțiuni de sustragere, împreună cu fiul Motelica Gheorghe, a.n.10.11.1994, cu automobilul personal de model „Audi 100” cu nr.î. CHY 746 s-a deplasat la domiciliul minorului Manoli Maxim, a.n. 10.08.1998, situat în or. Fălești, str. Moldovei 43 b, despre care cunoștea cu certitudine că nu are vârsta de 18 ani, unde profitând de vârsta fragedă a minorului și imposibilitatea de a opune rezistență, suspectând că a participat la comiterea unei sustrageri, prin înșelăciune și constrângere psihică a urcat minorul Manoli Maxim în automobilul său pe bancheta din spate și în vederea continuării acțiunilor sale ilegale s-au deplasat cu automobilul prin or. Fălești, pentru a identifica și transporta alte persoane pe care le suspecta ca participante la comiterea infracțiunii de sustragere, la barul „Tandem”, ulterior transportându-l pe Manoli Maxim în localul barului „Tandem” ce-i aparține.

Tot el, la 23.11.2012, în jurul orei 15.00, având intenția de a răpi persoana, cu scopul de a recupera prejudiciul material cauzat prin comiterea unei infracțiuni de sustragere, împreună cu fiul Motelica Gheorghe, a.n.10.11.1994, cu automobilul personal de model "Audi 100" cu nr.î. CHY 746 s-a deplasat la domiciliul minorului Cușnir Iurie, a.n. 11.05.1998, situat în or. Fălești str. Bălțului 7 ap. 17, despre care cunoștea cu certitudine că nu are vârsta de 18 ani, unde profitând de vârsta fragedă a minorului și imposibilitatea de a opune rezistență, prin înșelăciune și constrângere psihică, suspectând că a participat la comiterea unei sustrageri, a urcat minorul Cușnir Iurie în automobilul său pe bancheta din spate și în vederea continuării acțiunilor sale ilegale s-au deplasat cu automobilul prin or. Fălești, pentru a identifica și transporta alte persoane pe care le suspecta ca participante la comiterea infracțiunii de sustragere, la barul „Tandem”, ulterior transportându-l pe Cușnir Iurie în localul barului „Tandem” ce-i aparține.

Tot el, la 23.11.2012, în jurul orei 15.00, având intenția de a răpi persoana, cu scopul de a recupera prejudiciul material cauzat prin comiterea unei infracțiuni de sustragere, împreună cu fiul Motelica Gheorghe, a.n.10.11.1994, cu automobilul personal de model „Audi 100” cu nr.î. CHY 746 s-a deplasat la domiciliul minorului Franchevici Igor, a.n.29.04.1997, situat în or. Fălești str. N.Testemițanu 98, despre care cunoștea cu certitudine că nu are vârsta de 18 ani, unde profitând de vârsta fragedă a minorului și imposibilitatea de a opune rezistență, prin înșelăciune și constrângere psihică suspectând că a participat la

comiterea unei sustrageri, de lângă poarta gospodăriei unde locuiește, a urcat minorul Franchevici Igor în portbagajul automobilului său și în vederea continuării acțiunilor sale ilegale s-au deplasat cu automobilul prin or. Fălești, pentru a identifica și transporta alte persoane pe care le suspecta ca participante la comiterea infracțiunii de sustragere, la barul „Tandem”, ulterior transportându-l pe Cușnir Iurie în localul barului „Tandem” ce-i aparține.

Tot el, la 23.11.2012, în jurul orei 15.00, având intenția de a răpi persoana, cu scopul de a recupera prejudiciul material cauzat prin comiterea unei infracțiuni de sustragere, împreună cu fiul Motelica Gheorghe, a.n.10.11.1994, cu automobilul personal de model „Audi 100” cu nr.î. CHY 746 s-a deplasat la domiciliul fraților Dahis Dumitru, a.n. 17.02.2001 și Dahis Ivan, a.n.31.03.1999, situat în str. Fălești str. Decebal 13, despre care cunoștea cu certitudine că nu au vârsta de 18 ani, unde profitând de vârsta fragedă a minorilor și imposibilitatea de a opune rezistență, prin înșelăciune și constrângere psihică, suspectând că au participat la comiterea unei sustrageri, din apropierea gospodăriei lor a urcat minorii Dahis Dumitru și Dahis Ivan în portbagajul automobilului său și în vederea continuării acțiunilor sale ilegale s-au deplasat cu automobilul prin or. Fălești, pentru a identifica și transporta alte persoane pe care le suspecta ca participante la comiterea infracțiunii de sustragere, la barul „Tandem”, ulterior transportându-i pe minorii Dahis Dumitru și Dahis Ivan în localul barului „Tandem” ce-i aparține.

Tot el, la 23.11.2012, în jurul orei 15.00, având intenția de a răpi persoana, cu scopul de a recupera prejudiciul material cauzat prin comiterea unei infracțiuni de sustragere, împreună cu fiul Motelica Gheorghe, a.n. 10.11.1994, cu automobilul personal de model "Audi 100" cu nr.î. CHY 746 s-a deplasat la domiciliul minorului Roman Constantin Oleg, a.n. 13.06.1996, situat în or. Fălești str. Bucovina 14/1, despre care cunoștea cu certitudine că nu are vârsta de 18 ani, unde profitând de vârsta fragedă a minorului și imposibilitatea de a opune rezistență, prin înșelăciune și constrângere psihică, suspectând că a participat la comiterea unei sustrageri, de la domiciliu a urcat minorul Roman Constantin în portbagajul automobilului său și l-a transportat în localul barului „Tandem” ce-i aparține.

Astfel lui Motelica Vladimir i-a fost adusă învinuire în baza art.164 alin.(2) lit. b), c), e), f) Cod penal, cu semnele calificative: *"răpirea unei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, asupra a două sau mai multe persoane, cu bună știință asupra unui minor, din interes material"*.

Instanța de apel a constatat, că Motelica Gheorghe prin ordonanța procurorului din 29.04.2013 a fost pus sub învinuire în baza faptului că, la data de 23.11.2012, în jurul orei 15.00, el, având intenția de a răpi persoana, cu scopul de a recupera prejudiciul material cauzat prin comiterea unei infracțiuni de sustragere, împreună cu Motelica Vladimir, a.n.09.01.1971, loc. al or. Fălești str. M.Eminescu 20/1 ap.39, care era la volanul automobilului de model "Audi 100" cu n.î. CHY 746, s-a deplasat la sediul salonului de internet situat pe str. M.Eminescu în or. Fălești, unde era la acel moment minorul Șoldan Dumitru Dumitru, a.n. 18.08.1996, locuitor al or. Fălești, str. Moldovei 22, despre care cunoștea cu certitudine că nu are vârsta de 18 ani, unde profitând de vârsta

fragedă a minorului și imposibilitatea de a opune rezistență, prin înșelăciune și constrângere psihică, suspectînd că a participat la comiterea unei sustrageri, a urcat minorul Șoldan Dumitru în automobilul tatălui său pe bancheta din spate și în vederea continuării acțiunilor sale ilegale s-au deplasat cu automobilul prin or. Fălești, pentru a identifica și transporta alte persoane pe care le suspecta ca participante la comiterea infracțiunii de sustragere, la barul „Tandem”, ulterior transportîndu-l pe Șoldan Dumitru în localul barului „Tandem” ce-i aparține lui Motelica Vladimir.

Tot el, la 23.11.2012, în jurul orei 15.00, avînd intenția de a răpi persoana, cu scopul de a recupera prejudiciul material cauzat prin comiterea unei infracțiuni de sustragere, împreună cu Motelica Vladimir, a.n.09.01.1971, locuitor al or. Fălești str. M.Eminescu 20/1 ap.39, care era la volanul automobilului de model „Audi 100” cu n.î. CHY 746, s-a deplasat la domiciliul minorului Manoli Maxim, a.n. 10.08.1998, situat în or. Fălești str. Moldovei 43 b, despre care cunoștea cu certitudine că nu are vîrsta de 18 ani, unde profitînd de vîrsta fragedă a minorului și imposibilitatea de a opune rezistență, suspectînd că a participat la comiterea unei sustrageri, prin înșelăciune și constrângere psihică a urcat minorul Manoli Maxim în automobilul tatălui său pe bancheta din spate și în vederea continuării acțiunilor sale ilegale s-au deplasat cu automobilul prin or. Fălești, pentru a identifica și transporta alte persoane pe care le suspecta ca participante la comiterea infracțiunii de sustragere, la barul „Tandem”, ulterior transportîndu-l pe Manoli Maxim în localul barului „Tandem” ce-i aparține lui Motelica Vladimir.

Tot el, la 23.11.2012, în jurul orei 15.00, avînd intenția de a răpi persoana, cu scopul de a recupera prejudiciul material cauzat prin comiterea unei infracțiuni de sustragere, împreună cu Motelica Vladimir, a.n.09.01.1971, locuitor al or. Fălești str. M.Eminescu 20/1 ap.39, care era la volanul automobilului de model "Audi 100" cu nr.î. CHY 746, s-a deplasat la domiciliul minorului Cușnir Iurie, a.n. 11.05.1998, situat în or. Fălești str. Bălțului 7 ap. 17, despre care cunoștea cu certitudine că nu are vîrsta de 18 ani, unde profitînd de vîrsta fragedă a minorului și imposibilitatea de a opune rezistență, prin înșelăciune și constrângere psihică, suspectînd că a participat la comiterea unei sustrageri, a urcat minorul Cușnir Iurie în automobilul tatălui său pe bancheta din spate și în vederea continuării acțiunilor sale ilegale s-au deplasat cu automobilul prin or. Fălești, pentru a identifica și transporta alte persoane pe care le suspecta ca participante la comiterea infracțiunii de sustragere, la barul „Tandem”, ulterior transportîndu-l pe Cușnir Iurie în localul barului „Tandem” ce-i aparține lui Motelica Vladimir.

Tot el, la 23.11.2012, în jurul orei 15.00, avînd intenția de a răpi persoana, cu scopul de a recupera prejudiciul material cauzat prin comiterea unei infracțiuni de sustragere, împreună cu Motelica Vladimir, a.n.09.01.1971, locuitor al or. Fălești str. M.Eminescu 20/1 ap.39, care era la volanul automobilului de model "Audi 100" cu nr.î. CHY 746, s-a deplasat la domiciliul minorului Franchevici Igor Valentin, a.n.29.04.1997, situat în or. Fălești, str. N.Testemițanu 98, despre care cunoștea cu certitudine că nu are vîrsta de 18 ani, unde profitînd de vîrsta fragedă a minorului și imposibilitatea de a opune

rezistență, prin înșelăciune și constrângere psihică suspectând că a participat la comiterea unei sustrageri, de lângă poarta gospodăriei, a urcat minorul Franchevici Igor în portbagajul automobilului tatălui și în vederea continuării acțiunilor sale ilegale s-au deplasat cu automobilul prin or. Fălești, pentru a identifica și transporta alte persoane pe care le suspecta ca participante la comiterea infracțiunii de sustragere, la barul „Tandem”, ulterior transportându-l pe Cușnir I. în localul barului „Tandem” ce-i aparține lui Motelica Vladimir.

Tot el, la 23.11.2012, în jurul orei 15.00, având intenția de a răpi persoana, cu scopul de a recupera prejudiciul material cauzat prin comiterea unei infracțiuni de sustragere, împreună cu Motelica Vladimir, a.n.09.01.1971, loc. al or. Fălești str. M.Eminescu 20/1 ap.39, care era la volanul automobilului de model Audi 100” cu nr.î. CHY 746 s-a deplasat la domiciliul fraților Dahis Dumitru Ivan, a.n. 17.02.2001 și Dahis Ivan, a.n.31.03.1999, situat în or. Fălești str. Decebal 13, despre care cunoștea cu certitudine că nu au vârsta de 18 ani, unde profitând de vârsta fragedă a minorilor și imposibilitatea de a opune rezistență, prin înșelăciune și constrângere psihică, suspectând că au participat la comiterea unei sustrageri, din apropierea gospodăriei lor a urcat minorii Dahis Dumitru și Dahis Ivan în portbagajul automobilului tatălui său și în vederea continuării acțiunilor sale ilegale s-au deplasat cu automobilul prin or. Fălești, pentru a identifica și transporta alte persoane pe care le suspecta ca participante la comiterea infracțiunii de sustragere, la barul „Tandem”, ulterior transportându-i pe minorii Dahis Dumitru și Dahis Ivan în localul barului „Tandem” ce-i aparține lui Motelica Vladimir.

Tot el, la 23.11.2012, în jurul orei 15.00, având intenția de a răpi persoana, cu scopul de a recupera prejudiciul material cauzat prin comiterea unei infracțiuni de sustragere, împreună cu Motelica Vladimir, a.n.09.01.1971, loc. al or. Fălești str. M.Eminescu 20/1 ap.39, care era la volanul automobilului de model „Audi 100” cu nr.î. CHY 746 s-a deplasat la domiciliul minorului Roman Constantin Oleg, a.n. 13.06.1996, situat în or. Fălești str. Bucovina 14/1, despre care cunoștea cu certitudine că nu are vârsta de 18 ani, unde profitând de vârsta fragedă a minorului și imposibilitatea de a opune rezistență, prin înșelăciune și constrângere psihică, suspectând că a participat la comiterea unei sustrageri, de la domiciliu a urcat minorul Roman Constantin în portbagajul automobilului tatălui său și l-a transportat pe Roman Constantin în localul barului „Tandem” ce-i aparține lui Motelica Vladimir.

Astfel lui Motelica Gheorghe i-a fost adusă învinuire în baza art.164 alin.(2) lit. b), c), e), f) Cod penal, cu semnele calificative: *”răpirea unei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, asupra a două sau mai multe persoane, cu bună știință asupra unui minor, din interes material”*.

Instanța de apel a conchis, că învinuirea înaintată inculpaților este neclară și incompletă, adică dubioasă, care a afectat dreptul inculpaților de a cunoaște pentru ce fapte sunt acuzați, învinuirea fiind bazată doar pe presupuneri care nu și-au găsit confirmare în ședința judiciară, nefiind probat faptul incriminat inculpatului Motelica Vladimir de răpire a lui Pușcuță V., Șoldan D., Manoli M., Cușnir I., Franchevici I., Dahis D., Dahis I. și Roman C., precum și faptul incriminat lui Motelica Gheorghe de răpire a lui Șoldan D., Manoli M., Cușnir I., Franchevici

I., Dahis D., Dahis I. și Roman C., probele acuzării fiind considerate nerelevante și care nu demonstrează cert că inculpații Motelica Vladimir și Motelica Gheorghe au răpit persoanele menționate.

În opinia instanței de apel, acuzarea pe episodul referitor la partea vătămată Franchevici Igor, atât în învinuirea adusă lui Motelica Gheorghe și lui Motelica Vladimir, deși a descris faptele comise față de Franchevici Igor, la final a indicat că a fost transportat Cușnir Iurie la localul barului „Tandem”.

Instanța de apel a menționat și faptul, că deși instanța de fond a constatat ca fiind dovedită vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art.164 alin. (2) lit. b), c), e), f) Cod penal, fără agravanta incriminată lit. f) „din interes material”, nu a judecat fondul cauzei în raport cu circumstanțele descrise în rechizitoriu, pe fiecare episod în parte, cu indicarea locului, timpului, modului săvârșirii faptelor, forma și gradul de vinovăție a fiecărui inculpat, motivele și consecințele infracțiunii, totodată nu a descris faptele criminale, considerate ca fiind dovedite, în acțiunile fiecărui inculpat.

A indicat instanța de apel, că deși prima instanță a motivat că din probele cercetate se constată pe deplin existența faptei infracțiunii incriminate în acțiunile inculpaților, totodată a încadrat juridic acțiunile inculpaților în norma art. 164 alin.(2) lit. b), c), e), f) Cod penal, cu semnele calificative: *răpirea unei persoane, săvârșită de două persoane, asupra mai multor persoane, cu bună știință asupra unui minor, fără motivare referitor la excluderea semnului incriminat de răpire „din interes material”*.

Instanța de apel a constatat, că instanța de fond a depășit limita învinuirii formulate, referindu-se la diverse acțiuni ale inculpaților, care nici nu le-au fost incriminate prin ordonanțele de punere sub învinuire.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, în ordonanța de învinuire nu este indicat, iar, prin urmare, nu este constatat de organul de urmărire penală faptul, care este esența acțiunilor „prin înșelăciune și constrângere psihică”, care ar fi acțiunile infracționale concrete ale inculpaților, în raport cu elementele infracțiunii prevăzute la art. 164 alin.(2) lit. b), c), e), f) Cod penal, cât și a celor reflectate în doctrina dreptului penal că răpirea unei persoane presupune capturarea victimei, luarea și deplasarea ei de la locul acesteia permanent sau provizoriu și reținerea persoanei cu privarea de libertate împotriva voinței sau neluarea în seamă a voinței acesteia.

Fiecare episod din ordonanța de învinuire se finisează cu constatarea: „transportat în localul barului”, totodată lipsind descrierea evenimentelor și faptelor derulate ulterior în respectivul bar, locul amplasării și caracteristicile acestui local, nefiind clar în ce circumstanțe concrete a derulat și s-a consumat infracțiunea de răpire de persoane, imputată inculpaților, circumstanțe asupra cărora instanța de fond a omis să se pronunțe.

A stabilit instanța de apel că, prima instanță a admis motivarea contradictorie a intenției inculpaților de răpire a persoanelor, indicînd: „avînd intenția de a răpi persoana cu scopul de a recupera prejudiciul material cauzat prin comiterea unei infracțiuni de sustragere..”, scopul inculpaților în cazul dat nu ține de interesul material imputat, care nu și-a găsit suportul probatoriu în cadrul cercetării judecătorești.., cu scop de a ajuta colaboratorii de poliție.., au

avut intenție directă de a-i răpi., fără a recurge la capturare., acțiunile inculpaților au caracter ascuns., apelul către organul de poliție nu îndreptățește acțiunile inculpaților., întâlnirea cu colaboratorul de poliție în timp ce se deplasa spre bar nu legitimează acțiunile..., reținerea persoanelor în urma anunțului despre săvârșirea unei crime către autoritatea competentă, care nu a reacționat prompt, nu servește drept temei de înlăturare a răspunderii penale.", totodată a motivat divergent că „în acțiunile inculpaților sunt prezente semnele caracteristice samavolniciei...”, dar a condamnat inculpații, contrar motivării respective, pentru infracțiunea de răpire a persoanei.

Instanța de apel a menționat că, deși acuzarea a făcut referire la probele prezentate în susținerea învinuirii incriminată inculpaților, însă aceasta nu este clară și precisă și nu conține descrierea acțiunilor fiecărui învinuit în parte, în raport cu elementele infracțiunii incriminate.

Referitor la elementele infracțiunii incriminate inculpaților, instanța de apel a menționat că:

Obiectul juridic nemijlocit al infracțiunii incriminate inculpaților, îl constituie relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea libertății persoanei.

Latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin răpirea unei persoane. Prin răpirea unei persoane se înțelege capturarea ei contrar dorinței sau voinței sale, însoțită de schimbarea locului de reședință ori de aflarea temporară în alt loc și de privarea ei de libertate.

Capturarea, schimbarea locului de reședință și privarea de libertate a victimei constituie două elemente obligatorii ale laturii obiective ale răpirii persoanei.

Metodele răpirii pot fi diferite: a) pe ascuns (de exemplu, a unei persoane care dormea); b) deschis (prin aplicarea violenței fizice: legare, închiderea într-o încăpere, sau a violenței psihice: amenințare cu violența fizică, răspândirea unor informații pe care nu le dorea); c) prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Răpirea persoanei se consideră consumată din momentul capturării și schimbării locului de aflare a victimei contrar dorinței și voinței sale. Durata privării de libertate (ore, zile, săptămâni, luni) nu are importanță.

Latura subiectivă se caracterizează numai prin intenție directă. Motivele pot fi diferite: răzbunare, gelozie, huliganism, carierism, dorința de a săvârși unele tranzacții în perioada privării de libertate etc.

Răpirea persoanei în lipsa acțiunii adiacente în oricare dintre modalitățile specificate reprezintă o formă fără conținut, deoarece faptei date i-ar lipsi ilegalitatea care îi imprimă relevanță penală.

Astfel, din considerentele menționate, instanța de apel a statuat că învinuirea adusă inculpaților în baza art. 164 alin. (2) lit. b), c), e), f) Cod penal, nu redă modul săvârșirii faptelor de răpire a victimelor, forma și vinovăția concretă a fiecărui inculpat, motivele și consecințele infracțiunii, circumstanțele concrete de consumare a infracțiunii de răpire adusă spre învinuire inculpaților, totodată nu este indicat care este esența acțiunilor „ prin înșelăciune și constrângere psihică”

și care sunt acțiunile infracționale reale ale inculpaților în raport cu elementele infracțiunii incriminate, ținând cont de faptul că, răpirea unei persoane presupune capturarea victimei, luarea și deplasarea victimei de la locul acesteia permanent sau provizoriu, precum și reținerea persoanei cu privarea de libertate împotriva voinței sale sau neluarea în seamă a voinței acesteia.

Instanța de apel a conchis că, învinuirea adusă inculpaților în baza art. 164 alin. (2) lit. b), c), e), f) Cod penal, este imprecisă și se bazează pe presupuneri, în instanța de apel situația de fapt a rămas aceeași care a fost la momentul dispunerii rejudecării cauzei, motiv pentru care apelul a fost admis, cu casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri noi de achitare a inculpaților.

A menționat instanța de apel, că nu pot fi apreciate ca probe în acuzarea inculpaților, declarațiile părților vătămate minore, a reprezentanților legali ai părților vătămate minore, a martorilor audiați în ședința instanței de fond, precum și probele scrise conținute în materialele cauzei penale, la care s-a referit acuzarea că dovedesc vina inculpaților, deoarece în situația înaintării unei învinuiri imprecise și dubioase inculpaților, aceste probe nu pot fi luate în considerație la constatarea elementelor infracțiunii incriminate.

Astfel, instanța de apel a stabilit că, declarațiile părților vătămate Pușcuță V., Șoldan D., Manoli M., Cușnir I., Franchevici I., Dahis D., Dahis I. și Roman C., a reprezentanților legali ai minorilor, cât și a martorilor invocate ca probe în acuzare nu demonstrează că în acțiunile inculpaților sunt prezente elementele infracțiunii de răpire prevăzute de art.164 alin.(2) lit. b), c), e), f) Cod penal.

Părțile vătămate au comunicat că au fost luați din diverse locuri de Motelica V. și Motelica G. cu automobilul, deplasându-se la barul "Tandem", unde au fost întrebați despre comiterea furtului în bar, fiind anunțată poliția și părinții, aceste declarații, cât și a reprezentanților legali și a martorilor audiați, însă prin aceste declarații, în opinia instanței de apel, nu poate fi reținută în acțiunile inculpaților prezența laturii obiective a infracțiunii de răpire a persoanei, care presupune capturarea persoanei contrar dorinței sau voinței sale, însoțită de schimbarea locului de reședință ori de aflarea temporară în alt loc și de privarea ei de libertate.

Faptul că deplasarea minorilor a fost benevolă și liberă, fără a fi forțați și privați de libertate, în viziunea instanței de apel, rezultă din declarațiile părților vătămate Pușcuță V., Șoldan D., Cușnir I., Roman C., Dahis I., Dahis D., potrivit cărora s-a stabilit că părțile vătămate circulau liber, s-au deplasat cu automobilul nefiind forțați.

Despre faptul comiterii furtului în noaptea spre 23.11.2013 Motelica Vladimir a sesizat organul de poliție în persoana șefului de post Ceban Vasile, prin urmare, Motelica Vladimir și Motelica Gheorghe, erau conștienți de faptul că reprezentantul organului de poliție trebuie să vină să efectueze cercetările, astfel neavând intenție de a comite infracțiunea de răpire de persoane.

Mai mult, inculpații nu au capturat și nu au urcat pe nimeni prin înșelăciune și constrângere fizică în mașină, din probele cercetate nefiind stabilite astfel de circumstanțe, însăși instanța de fond indicând că nu a existat capturarea părților vătămate din partea inculpaților.

Totodată, instanța de apel a conchis că, din declarațiile martorilor oculari a transportării părților vătămate către bar și a evenimentelor care au avut loc în bar, și anume ale colaboratorilor de poliție Ceban V., Condrat L., Catlabuga R., Călin V., ale colaboratorilor ÎS „Serviciul Pază” ce activau în perioada respectivă pe teritoriul pieței unde este amplasat barul în cauză, Bulgac I. și Deaciuc M., ale vânzătoarei barului Savciuc A., la fel nu rezultă că inculpații au răpit părțile vătămate.

Astfel, instanța de apel a menționat, că partea acuzării nu a prezentat probe care să demonstreze clar, că în acțiunile inculpaților din 23.11.2012 este prezentă latura obiectivă a infracțiunii de răpire a persoanelor, și anume a capturării, deplasării victimelor în alt loc și reținerea lor cu privarea deplină de libertate împotriva voinței or, precum și că este prezentă intenția directă a inculpaților de răpire a minorilor, intenția sau scopul de răpire a minorilor nefiind constatat pe parcursul judecării cauzei, astfel în acțiunile inculpaților lipsește și latura obiectivă, în sensul că nu este stabilită vinovăția inculpaților în săvârșirea faptei prejudiciabile.

În consecință, instanța de apel a conchis că probele administrate pe caz nu dovedesc că în acțiunile inculpaților Motelica Gheorghe și Motelica Vladimir sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 164 alin.(2) lit. b), c), e), f) Cod penal, după cum a fost adusă învinuirea inculpaților, și anume a laturii obiective și laturii subiective.

Faptul că inculpaților Motelica Gheorghe și Motelica Vladimir le-a fost adusă o învinuire incompletă și neclară în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. b), c), e), f) Cod penal, adică este dubioasă, în opinia instanței de apel, a afectat dreptul inculpaților de a cunoaște pentru ce faptă sunt învinuiți, adică dreptul la apărare.

Instanța de apel, ținând cont de faptul că se adoptă o hotărâre de achitare a inculpaților din lipsa elementelor infracțiunii, a considerat necesar de a nu se pronunța referitor la acțiunile civile înaintate de reprezentanții legali al părții vătămate minore Manoli M., Clișciuc Oleg și al părții vătămate minore Franchevici Igor - Farîma Natalia.

11. Împotriva deciziei instanței de apel, procurorul la data de 26.11.2015 și avocatul Gligor V. în numele părții vătămate Manoli M. la data de 25.11.2015, în termen, au declarat recursuri ordinare.

11.1. Procurorul, prin recursul declarat, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului declarat, procurorul a invocat următoarele motive:

- decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

Procurorul își exprimă dezacordul cu concluzia instanței de apel, indicând că probele prezentate în suportul învinuirii formulate, confirmă vinovăția inculpaților.

Partea apărării nu a contestat legalitatea probelor acumulate de către organul de urmărire penală.

A reiterat opinia menționată și în cadrul instanței de apel, potrivit căreia părțile vătămate minore urmau a fi citate legal și asistate de reprezentanți legali, pedagog, dar nu aduși în modul cum a hotărât inculpatul.

Totodată invocă, că este de competența exclusivă a procurorului instrumentarea cauzelor penale ce ține de comiterea infracțiunilor de către minori, respectiv și citarea acestora potrivit prevederilor legale.

Consideră că, probele prezentate în suportul învinuirii formulate, demonstrează faptul că părțile vătămate au fost forțate fizic și psihic sub diferite pretexte să urce în mașina inculpatului.

Menționează că este corectă concluzia primei instanței privind excluderea din acțiunile incriminate inculpaților a calificativului prevăzut de lit. f), alin.(2) art. 164 Cod penal, „ comiterea infracțiunii din interes material”, în această parte sentința nefiind contestată de partea acuzării.

11.2. Avocatul Gligor V., prin recursul declarat, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În argumentarea recursului declarat, avocatul a invocat următoarele motive:

- decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

Consideră că, instanța de apel nu și-a motivat soluția din care considerente învinuirea formulată este incompletă, neclară și care anume limite sunt depășite în învinuirile formulate inculpaților.

La finalizarea urmăririi penale și prezentarea pentru a face cunoștință cu materialele cauzei penale la 29.05.2013, învinuiții Motelica Vladimir și Motelica Gheorghe și apărătorul lor n-au contestat legalitatea probelor anexate la materialele cauzei penale.

Instanța de apel nu a explicat din care considerente a ajuns la concluzia că este viciată urmărirea penală efectuată în cadrul prezentei cauze penale și examinarea cauzei în fond.

Astfel, consideră că instanța de apel, pronunțând o decizie de achitare a admis erori de drept, care afectează dreptul părții vătămate la un proces echitabil.

12. Avocatul Holban Radu prin referința depusă a solicitat respingerea recursurilor declarate din motiv că instanța de apel și-a motivat soluția pronunțată. Prin urmare, consideră că, decizia instanței de apel este legală și întemeiată.

13. Judecând recursurile declarate, în raport cu actele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, cu casarea totală a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit conținutului recursului declarat, procurorul invocă temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea*

atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, temei care și-a găsit reflectare în decizia atacată, reieșind din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvîrșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În acest sens sunt relevante și prevederile punctului 22.2 din Hotărîrea Plenumului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, cu modificările ulterioare, care stipulează că: „... în decizie se expune concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeiurile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel. Nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului”.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul menționează că, instanța de apel, la examinarea cauzei, nu a cercetat probele prezentate de către acuzare sub toate aspectele, nu le-a verificat și apreciat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și nu a motivat soluția adoptată, astfel prematur a ajuns la concluzia, că inculpații Motelica Vladimir și Motelica Gheorghe urmează a fi achitați de sub învinuirea adusă în

baza art.164 alin.(2) lit. b), c), e), f) Cod penal, din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Ținând cont de prevederile art. 394 alin.(3) Cod de procedură penală, Colegiul constată că instanța de apel nu a făcut o analiză amplă a probelor acumulate pe cauză, nu a argumentat detaliat respingerea probelor, ce au fost administrate în suportul învinuirii aduse inculpaților.

Colegiul lărgit constată, că în speță, instanța de apel nu a soluționat fondul apelului, ținând cont de prevederile legale sus menționate, precum și de următoarele aspecte.

13.1. Instanța de recurs atestă, că în situația în care instanța de apel ajunge la concluzia că învinuirea incriminată inculpaților este imprecisă și dubioasă și din aceste motive nu pot fi luate în considerație la constatarea elementelor infracțiunii incriminate probele puse la baza învinuirii, instanța din start apreciază că actul de punere sub învinuire este nul.

La acest capitol Colegiul lărgit, reține că potrivit proceselor-verbale de informare a învinuitului despre terminarea urmăririi penale și prezentarea materialelor de urmărire penală (f. d. 264, 265, vol. II) inculpații fiind asistați de apărător, nu au contestat legalitatea actului de învinuire și nu au pus la îndoială faptul că acesta este imprecis sau dubios.

Ulterior la 30.05.2013, potrivit recipiselor anexate la dosar (f. d. 277, 278, vol. I) inculpații au recepționat contrasemnătură copia rechizitoriului.

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 18.06.2013 (f. d. 28, vol. II), inculpații au confirmat faptul recepționării informației despre drepturi și obligații, precum și copia de pe rechizitoriu, indicând că le este clar conținutul acestora.

Astfel, Colegiul lărgit reține, că potrivit prevederilor art. 251 alin.(3) nulitatea prevăzută în alin. (2) nu se înlătură în niciun mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

Aliniatul (4) al aceluiași articol prevede că, încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Mai mult decât atât, potrivit prevederilor art. 296 pct. 6) Cod de procedură penală, învinuitul poate prezenta în scris referință la rechizitoriu, care se anexează la dosar, însă așa cum reiese din materialele cauzei penale, partea apărării nu a depus referință în vederea invocării cărorva neclarități sau dubii emenate de ordonanța de punere sub învinuire sau de rechizitoriu.

Astfel, Colegiul lărgit menționează, că partea apărării, la etapele respective ale procesului penal, nu a formulat careva obiecții asupra conținutului atât a ordonanțelor de punere sub învinuire cât și asupra rechizitoriului, din care să reiasă că aceste acte nu le sunt clare și că nu înțeleg esența învinuirii, iar în

aceste condiții concluziile instanței de apel precum că învinuirea înaintată inculpaților este imprecisă, dubioasă și neclară sunt neîntemeiate.

13.2. De asemenea Colegiul penal menționează, că în cazul în care instanța de apel consideră, că în acțiunile inculpaților nu sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate, deoarece probele acumulate de către partea acuzării nu confirmă vinovăția inculpaților, instanța de apel urma să dea apreciere tuturor probelor prezentate de către acuzatorul de stat potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

În acest sens Colegiul penal reține, că instanța de apel în motivarea soluției adoptate a admis interpretări contradictorii și anume pe de o parte instanța indică că : „*nu poate aprecia ca probe în acuzarea inculpaților declarațiile părților vătămate minore, a reprezentanților legali ai părților vătămate minore, a martorilor audiați în ședința instanței de fond, precum și probele scrise conținute în materialele cauzei penale, la care s-a referit acuzarea că dovedesc vina inculpaților, deoarece în situația înaintării unei învinuiri imprecise și dubioase inculpaților, aceste probe nu pot fi luate în considerație la constatarea elementelor infracțiunii incriminate*”.

Totodată, instanța de apel în decizia adoptată admite, totuși, un șir de probe, însă cărora le dă o apreciere în mod general indicând că: *declarațiile părților vătămate V.Puşcuță, D.Şoldan, M.Manoli, Iu.Cuşnir, I.Franchevici, D.Dahis, I.Dahis și C.Roman, a reprezentanților legali ai minorilor, cât și a martorilor invocați nu demonstrează în acțiunile inculpaților prezența elementelor infracțiunii de răpire prevăzut de art. 164 alin.(2) lit. b), c), e), f) Cod penal.*

Părțile vătămate au comunicat că au fost luați din diverse locuri de Motelica Vladimir și Motelica Gheorghe cu automobilul, deplasându-se la barul "Tandem", unde au fost întrebați despre comiterea furtului în bar, fiind anunțată poliția și părinții, aceste declarații, cât și a reprezentanților legali și a martorilor audiați, nu confirmă că în acțiunile inculpaților este prezentă latura obiectivă a infracțiunii de răpire a persoanei, care presupune capturarea persoanei contrar dorinței sau voinței, însoțită de schimbarea locului de reședință ori de aflarea temporară în alt loc și privarea ei de libertate.

Faptul că deplasarea minorilor a fost benevolă și liberă, fără careva forțare de libertate rezultă din declarațiile părților vătămate V.Puşcuță, Şoldan Dumitru, Cuşnir Iurie, Roman Constatin, Dahis Ion, Dahis Dumitru, din care stabilește că circulau liber, s-au deplasat cu automobilul nefiind forțați...

Mai mult, inculpații nu au capturat și nu au urcat pe nimeni prin înșelăciune și constrângere fizică în mașină, din probele cercetate nefiind stabilite astfel de circumstanțe, însăși instanța de fond indicând că nu a existat capturarea părților vătămate din partea inculpaților.

Totodată, din declarațiile martorilor oculari a transportării părților vătămate spre bar și a evenimentelor avute loc în bar, și anume ale colaboratorilor de poliție V.Ceban, L.Condrat, R.Catlabuga, V.Călin, ale colaboratorilor ÎS "Serviciul Pază" ce activau în perioada respectivă pe teritoriul pieței unde este amplasat barul în cauză, I.Bulgac, și M.Deaciuc, ale vânzătoarei barului A.Savciuc, la fel nu rezultă că inculpații au răpit persoanele minore.

Despre transportarea persoanelor la bar cunoșteau colaboratorii de poliției care au fost anunțați despre comiterea sustragerii din barul "Tandem", mai ales ca persoanele erau transportate în mod deschis, cu înștiințarea prealabilă a colaboratorilor de poliție.

Astfel Colegiul penal conchide că partea acuzării nu a adus probe care să demonstreze clar că în acțiunile inculpaților din 23.11.2012 este prezentă latura obiectivă a infracțiunii de răpire a persoanelor, și anume a capturării, deplasării victimelor în alt loc și reținerea lor cu privarea deplină de libertate împotriva voinței precum și că este prezentă intenția directă a inculpaților de răpire a minorilor, intenția sau scopul de răpire a minorilor nefiind constatat pe parcursul judecării cauzei, astfel în acțiunile inculpaților lipsește și latura obiectivă, în sensul că nu este stabilită vinovăția inculpaților în săvârșirea faptei prejudiciabile.

În consecință, Colegiul penal conchide că probele administrate pe caz nu dovedesc că în acțiunile inculpaților Motelica Gheorghe și Motelica Vladimir sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 164 alin.(2) lit. b), c), e), f) Cod penal, după cum a fost adusă învinuirea inculpaților, și anume a laturii obiective și laturii subiective."

La acest capitol Colegiul lărgit constată că instanța de apel, deși în decizia adoptată a descris un șir de probe și conținutul acestora, însă le-a dat o apreciere la mod general și contrar conținutului acestora, și anume Colegiul atrage atenția asupra următoarelor probe:

- declarațiile părții vătămate Pușcuță Vasile depuse în instanța de fond, din care rezultă că în vara anului 2012 cu prietenul său Proca Maxim au intrat în barul „Tandem”, de unde au luat ciocolate, țigări, băutură, bani, cele sustrase le-au ascuns pe teritoriul grădiniței, pe urmă a mers la benzinăria "Lukoil" de unde au luat biscuiți, apă și cafea, pe care le-au ascuns, dimineața a fost trezit de sora Pușcuță Romina, care i-a spus că a venit Motelica Vladimir, care i-a spus să urce în automobilul cu care a venit și el a urcat, Motelica Vladimir l-a întrebat dacă a intrat în bar și a furat, el a recunoscut, au mers împreună și i-a întors niște cutii cu țigări din cele furate din bar, apoi au mers în bar, unde Motelica Vladimir a privit pelicula înregistrată de camera de luat vederi și a văzut că a mai fost un alt băiat, V. Motelica l-a întrebat cine este, la ce i-a răspuns că este Proca Maxim, au mers la M.Proca, dar nu era acasă, i-a numit pe toți băieții, V.Motelica i-a notat pe o foaie, după ce au mers pe la fiecare pe acasă, au fost la Dima Șoldan, la Franchevici, la frații Dahis, V.Motelica și Gh.Motelica nu au strigat la băieți, după ce au fost adunați toți s-au deplasat la barul "Tandem", Motelica Vladimir i-a întrebat dacă au furat din barul "Tandem", însă toți au negat, atunci V.Motelica a strigat la el să spună adevărul, la ce el a confirmat că toți băieții au fost la furat, ei însă negau, V.Motelica chema câte unul pe fiecare în biroul său și întreba dacă a fost în bar și au furat, însă toți negau, iar el a confirmat (f.d.124-126 vol. II);

- declarațiile părții vătămate Șoldan Dumitru depuse în instanța de fond, din care rezultă că în toamna anului 2012 activa în calitate de administrator la internet-salon, a venit Motelica Gheorghe și i-a spus să meargă cu el, a urcat în mașină, V.Motelica nu i-a comunicat unde merge, l-a întrebat unde locuiește Iu.Cușnir, i-a arătat, apoi V.Motelica l-a luat și pe Iu.Cușnir, după ce au mers la Manoli Maxim acasă, apoi la Franchevici Igor, care în acel moment ieșea din

ogradă și Gh.Motelica i-a spus să urce în mașină și l-a împins în portbagajul automobilului, s-au îndreptat spre casa fraților Dahis și Roman Constantin și pe toți i-a urcat în portbagajul automobilului, în privința celorlalți băieți nu a fost aplicată forța fizică la momentul urcării în automobil, cu excepția lui C.Roman și I.Franchevici, pe care Gh.Motelica i-a împins deoarece refuzau să urce, au mers la barul "Tandem", V.Motelica i-a aranjat pe toți în rînd și-i întreba dacă au furat, la care toți au negat acest fapt, i-a lovit cu palma pe față, apoi V.Motelica îi chema pe rînd cîte unul în biroul său și întreba cine a furat, el a scris că a furat bere și alte bunuri, le-a dat foi la toți băieții și le-a indicat scrie ce au furat, toți i-au spus că nu au furat nimic și că nu sînt vinovați, dar au scris de frică că au furat, Pușcuță Vasile a spus că toți cei prezenți au furat și din acest motiv Motelica Vladimir a strigat la ei, au venit polițiștii, care au întrebat ce s-a întîmplat, apoi au mai venit mama lui Proca Maxim și alți părinți, el a mers să și împreună cu bunelul său au mers la poliție, unde au spus cum s-a întîmplat, au fost chemați de cîteva ori la poliție și împreună cu bunelul au depus cerere că nu au pretenții față de inculpați (f.d.127-129, vol. II);

- declarațiile părții vătămate Manoli Maxim depuse în instanța de fond, din care rezultă că la data de 23.11.2012 se afla acasă cînd a venit Gh.Motelica și i-a spus că este așteptat de antrenorul Cîrnaț pe motiv că au apărut careva probleme la școala sportivă și trebuie să meargă cu el, a acceptat să meargă, deși pe Gh.Motelica nu-l cunoștea, nu i-a comunicat despre faptul că este suspectat de săvîrșirea unui furt, cînd a ajuns lîngă mașină Gh.Motelica l-a împins să urce pe bancheta din spate a automobilului, în automobil mai era Șoldan Dumitru, Cușnir Iurii și Pușcuță Vasile, apoi au mers la I.Franchevici care ieșea pe poartă, Gh.Motelica a coborît din mașină și i-a spus să se descalte și să urce în portbagaj, după aceea a coborît cu V.Pușcuță și au mers la frații Dahis, au stat în automobil vreo 15 minute, între timp V.Motelica i-a telefonat lui C.Roman spunînd să stea acasă că vine după el, au venit frații Dahis, au fost urcați în portbagajul mașinii, apoi Gh.Motelica l-a luat cu forța de acasă pe Roman trăgîndu-l de haină, au mers la barul "Tandem", unde au fost puși în rînd lîngă perete și i-au întrebat dacă au pătruns în bar, la ce au răspuns că nu, V.Motelica l-a lovit pe D.Șoldan, apoi pe fiecare pe rînd, întrebîndu-i dacă au intrat în magazin, de frică că-i speria au recunoscut că au fost în bar, au scris imaginar suma de bani sustrasă, au venit și părinții, i-a spus mamei că nu a intrat în bar și nu a furat nimic, că pe foaie a scris contrariul, deoarece a fost lovit și amenințat cu poliția, după ce au scris plîngere la procuratură, se simțea rău și a primit tratament (f. d. 130-132 vol. II);

- declarațiile părții vătămate Cușnir Iurii depuse în instanța de fond, din care rezultă că în toamna anului 2012 pe la ora 15.00 la el acasă a venit Gh.Motelica și l-a rugat să meargă cu el, a urcat în automobil unde mai era V.Pușcuță, au mers și i-au luat de la casele lor pe M.Manoli, I.Franchevici, C.Roman și încă doi băieți de vîrstă mai mică, au mers la barul "Tandem", unde au fost întrebați de V.Motelica cine a furat banii, la ce toți au răspuns că nu au furat nimic, au fost chemați cîte unul în cabinet și le spunea să scrie dacă a fost în barul „Tandem” și pe unde au intrat, de cîteva ori l-a lovit, el a scris că a furat 250 lei și trei sticle de vin, lichior, după ce a fost chemată poliția și părinții (f. d. 133-134, vol. II);

- declarațiile reprezentantului legal Conoval Angela depuse în instanța de fond, din care rezultă că în acea zi a fost telefonată de fiul Cușnir Iurie care i-a comunicat că se află la barul "Tandem", când a venit la bar a văzut că copiii se aflau în stare de șoc, speriați, a discutat cu soția inculpatului care i-a spus că au apărut careva probleme, fiul i-a comunicat că a fost bătut și impus să recunoască săvârșirea furtului, copiii au spus că au fost bătuți și amenințați să scrie că au furat, apoi au mers la poliție și au depus cereri, nu are pretenții față de inculpați, nu i s-a cerut să recupereze careva prejudiciu pentru bunurile sustrase din bar (f. d. 135-136);

- declarațiile părții vătămate Roman Constantin depuse în instanța de fond, din care rezultă că în luna noiembrie 2012 pe la orele 15.00 a fost sunat de Motelica Vladimir care i-a spus să iasă pînă la poartă și să meargă la barul "Tandem" pentru a clarifica careva probleme, a urcat pe bancheta din spate a automobilului, ajungînd la barul „Tandem”, V.Motelica a întrebat dacă au fost și au furat din bar, îi chema cîte unul în cabinet și striga, l-a apucat de umăr și l-a tras în cabinet, a început să plîngă deoarece nu a furat nimic, au fost chemați poliția și părinții (f.d.137-138 vol. II);

- declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate minore Roman Constantin, Roman Rodica depuse în instanța de fond, din care rezultă că în acea zi a fost telefonată de fiică pe la orele 18.00, care i-a spus că fiul Constantin a urcat într-o mașină străină și a plecat, fiul a uitat telefonul acasă, ulterior a primit un mesaj și telefonînd la acel număr a aflat că fiul se află la barul "Tandem" deoarece sunt careva probleme, cînd a venit în bar fiul era în stare de șoc, plîngea, i-a spus că s-a furat din Barul lui V.Motelica și că V.Pușcuță spune că el a furat, l-a întrebat de V.Pușcuță când a fost la furat, la ce ultimul a răspuns că noaptea trecută s-a aflat acasă, ea însă a confirmat că fiul s-a aflat noaptea trecută acasă, au plecat la poliție și au depus plîngere, V.Motelica nu a pretins de la ea recuperarea prejudiciului, nu are pretenții față de inculpați (f. d. 139-140 vol. II);

- declarațiile martorului Clișciuc Valentina depuse în instanța de fond, din care rezultă că la data de 23.11.2012 se afla acasă la fiica sa Manoli Ina, era și nepotul său Manoli Maxim, pe la orele 16.20 a venit Gh.Motelica care i-a spus că are nevoie de Maxim, că la școala sportivă s-a întîmplat ceva numind numele antrenorului, între timp a ieșit nepotul și au plecat, peste un timp a fost telefonată de fiică care i-a spus că Maxim se află la un bar din oraș, unde se află mai mulți copii și că pe ei îi bat, cunoaște că fiica cu nepotul au mers la poliție, apoi la procuratură, mai tîrziu nepotul s-a plîns că îl doare capul și că are senzația de vomă, după ce au mers la spital, au aflat că copilul are comotie cerebrală ușoară și a urmat tratament (f. d. 141-142);

- declarațiile părții vătămate Franchevici Igor depuse în instanța de fond, din care rezultă că la data de 23.11.2012 în jurul orelor 15.00 a venit cu mașina Motelica Vladimir cu fiul său Motelica Gheorghe, au deschis portbagajul automobilului și i-au spus să urce, spunînd că o să-i spună mai tîrziu, în automobil mai erau V.Pușcuță, I.Cușnir, D.Șoldan și M.Manoli, apoi au mers după frații Dahis și C.Roman, care au urcat tot în portbagajul automobilului, după ce au mers la barul "Tandem", unde au fost aranjați în rînd, iar V.Motelica a început să-i

lovească, intrau cîte unul în cabinet, D.Şoldan a ieşit de acolo plîngînd, cînd a intrat el Motelica Vladimir l-a întrebat dacă a fost în bar şi pe unde a intrat, la ce i-a răspuns că nu ştie nimic, că nu a fost şi nu a furat, a fost lovit cu cotul în spate şi cu pumnul în cap, a mai încercat o dată să-l lovească, dar el s-a protejat cu mâinile, fiind speriat a recunoscut că a furat, V.Motelica l-a întrebat pe unde a intrat în bar, a răspuns că prin geam, dar prin care geam nu cunoştea, apoi li s-a dat cîte o foaie şi au fost obligaţi să scrie ce au furat, a scris că a luat două sticle de bere, după ce a venit poliţia şi părinţii (f. d.143-145 vol. II);

- declaraţiile reprezentantului legal al părţii vătămate Franchevici Igor, Farîma Natalia depuse în instanţa de fond, din care rezultă că despre cele întîmplate a aflat de la fiu prin telefon, care i-a comunicat că un băiat a spus că el a furat din bar, venind acasă pe la orele 19.00 fiul plîngea, tremura, i-a povestit că a fost bătut de V.Motelica cu pumnul în cap, cu cotul în spate, fiind impus să scrie că a furat, fiind dus în portbagajul automobilului, a depus cerere la poliţie pe faptul că copilul a fost bătut şi transportat în portbagaj, s-a adresat şi la medic, ulterior V.Motelica şi-a cerut scuze, motivînd că a fost minţit de V.Puşcuţă (f.d.146-147 vol.II);

- declaraţiile reprezentantului legal al părţii vătămate Manoli Maxim, Manoli Ina depuse în instanţa de fond, din care rezultă că la 23.11.2012 se afla acasă cu copiii şi părinţii, cînd a venit Gh.Motelica spunînd că fiul este chemat la şcoala sportivă de antrenor şi Maxim a plecat, peste un timp fiul a telefonat-o, era speriat şi plîngea, i-a spus să vină în piaţă, fiul a ieşit din magazinul alimentar şi plîngea, din urmă a ieşit V.Motelica care i-a spus că fiul ei a pătruns la el în bar noaptea cu un ţigan, i-a arătat ferestruica pe unde au pătruns, tot atunci au venit trei colaboratori de poliţie şi a explicat că fiul ei a scris că a furat şi că este vinovat, iar un copil de naţionalitate ţigan a confirmat că a fost la furat cu fiul ei de mai multe ori, după ce fiul ei a început să plîngă şi mai tare, poliţistul striga la copilul ei, la ce i-a făcut observaţie. Motelica la fel vorbea urît, fiul i-a povestit că a fost bătut de aceea a recunoscut sustragerea, însă a confirmat că nu a fost niciodată în bar, după cele întîmplate fiul se simţea rău şi s-a adresat la medic unde a fost depistat că are comoţie cerebrală, a urmat tratament, ulterior a depus plîngere la poliţie şi procuratură, (f. d. 148-151 vol. II);

- declaraţiile martorului Ceban Vasile depuse în instanţa de fond, din care rezultă că la sfîrşitul lunii noiembrie anului 2012 se afla la serviciu în calitate de ofiţer operativ de sector, în jurul orelor 09-10.00 se afla pe strada M.Eminescu, cînd s-a oprit un automobil la volanul căruia se afla V.Motelica în care se afla minorul V.Puşcuţă, V.Motelica i-a comunicat că în barul ce-i aparţine a fost săvîrşit un furt, mai tîrziu a fost telefonat de V.Motelica şi l-a rugat să vină la barul "Tandem", că sînt mai mulţi copii, cînd a venit la bar erau mai mulţi copii cu părinţi, ulterior i-a chemat pe rînd cîte unul în biroul lui V.Motelica împreună cu părinţii pentru a clarifica situaţia, fiind luate explicaţiile asupra cazului, după ce Manoli Ina a comunicat că va depune plîngere pe faptul că copilul ei a fost bătut, ceilalţi părinţi nu au dorit să depună plîngere pe motiv că copiii lor nu au fost bătuţi, fiind luate cereri de la fiecare precum că nu au pretenţii faţă de V.Motelica şi Gh.Motelica, nu a observat careva din copii să plîngă (f.d.152-153 vol. II);

- declarațiile martorului Condrat Ludmila depuse în instanța de fond, din care rezultă că în toamna anului 2012 activînd în calitate de inspector pe minori în cadrul CP Fălești, pe la sfîrșitul zilei de muncă a primit indicație să plece la barul "Tandem" din orașul Fălești, unde a fost comis un furt în care sînt implicați mai mulți minori, s-au deplasat la fața locului împreună cu Călin Victor și Catlabuga Roman, unde se aflau mai mulți copii și un părinte, a aflat că V.Pușcuță a numit cîtiva copii care ar fi sustras bani și alte bunuri din barul "Tandem", pe V.Pușcuță îl cunoaște ca persoană care se află la evidență, a invitat părinții copiilor, ulterior părinții au depus plîngeri la procuratura raionului Fălești pe faptul că domnul V.Motelica a luat copiii fără permisiunea lor (f. d. 154-155 vol. II);

- declarațiile martorului Calin Victor depuse în instanța de fond, din care rezultă că la finele anului 2012 fiind la serviciu a fost anunțat de unitatea de gardă a IP Fălești despre faptul că a fost săvîrșit un furt în barul "Tandem" din orașul Fălești, au plecat la fața locului împreună cu Catlabuga Roman și Condrat Ludmila, V.Motelica, proprietarul barului, le-a explicat ce s-a întîmplat, le-a arătat imaginile video despre cele întîmplate, a invitat ofițerul de sector Ceban Vasile care a investigat cazul, în bar se aflau copiii cu cîtiva părinți, copiii nu plîngeau, n-au spus că au fost bătuti, dar erau timizi, V.Pușcuță afirma că a fost noaptea în barul "Tandem" cu mai mulți copii, pătrunzînd în local (f. d. 156-157);

- declarațiile martorului Catlabuga Roman depuse în instanța de fond, din care rezultă că la sfîrșitul toamnei anului 2012 aflîndu-se la serviciu a fost anunțat de unitatea de gardă a IP Fălești despre faptul că a fost săvîrșit un furt în barul "Tandem" din orașul Fălești, la fața locului a plecat împreună cu Călin Victor și Condrat Ludmila, unde se aflau mai mulți copii cu părinți, V.Motelica i-a explicat că a depistat urme pe masa barului și lipsa unor mărfuri din vitrina barului, au examinat înregistrările de imagini video, din care a observat că pe timp de noapte trei tineri dintre care unul era V.Pușcuță, prin geamul de la baie au pătruns în local, au sustras careva bunuri, V.Pușcuță este un minor delicvent care pe parcursul anului 2012 a mai comis infracțiuni, dar nu a fost atras la răspundere deoarece nu avea vîrsta, V.Pușcuță a explicat că în decursul a două luni de zile pe parcursul verii, pe timp de seară, cînd avea nevoie de țigări, băuturi, dulciuri venea la barul în cauză, intra în bar în zilele cînd în bar nu rămînea pe noapte niciun paznic, el cu frații Dahis și alți prieteni intrau în interior și luau ce le trebuie, a spus că banii nu-i lua toți, numai jumătate de sumă, ulterior împreună cu copiii și părinții au mers la sectorul de poliție (f.d.158-159);

- declarațiile martorului Bulgac Igor depuse în instanța de fond, din care rezultă că în cadrul ÎS „Serviciul Pază” fiind la serviciu în toamna anului 2012 împreună cu șoferul Deaciuc Mihail se aflau în piața centrală, a efectuat controlul și la o distanță e aproximativ 30-50 metri a observat cum Motelica Vladimir a intrat cu cîtiva copii în barul ce-i aparține, nu a observat ce vîrstă aveau, discutau între ei, nimic nu părea suspicios ca să-i atragă atenția, ulterior a aflat că la V. Motelica a avut loc un furt din bar, în care sînt implicați copii (f.d. 161 vol.II);

- declarațiile martorului Deaciuc Mihail depuse în instanța de fond, din care rezultă că activînd în cadrul ÎS „Serviciul Pază”, a venit împreună cu Bulgac Igor

în toamna anului 2012 în regiunea pieții cu automobilul de serviciu, Bulgac Igor a plecat în piață să verifice paza, așteptând în automobilul de serviciu l-a văzut pe V.Motelica, care a parcat automobilul de model "Audi" alături, spunându-i că face lucrul lor, îl cunoaște pe V.Motelica, deoarece păzește și obiectul lui, din automobilul lui V.Motelica au coborât câțiva băieți de pe banca din spate a mașinii, nu a observat ca cineva să coboare din portbagaj, cu toții au intrat în barul "Tandem", nu i s-a părut ca copiii să fie speriați sau stresați, ulterior a aflat că V.Motelica a anunțat poliția, dar nu a venit nimeni (f.d. 162 vol. II);

- declarațiile martorului Clișciuc Ivan depuse în instanța de fond, din care rezultă că în una din zilele anului 2012 făcea gardul la fiica sa Manoli Ina, în jurul orelor 16.00 s-a apropiat un automobil din care a ieșit Motelica Gheorghe și a întrebat unde este Maxim, el i-a arătat spre casă, băiatul a mers spre casă și peste un timp a văzut cum au ieșit ambii și au plecat (f.d. 163 vol.II);

- declarațiile martorului Savciuc Aliona depuse în instanța de fond, din care rezultă că activează în calitate de vânzătoare la ÎI "Motelica Vladimir", în luna noiembrie 2012 în jurul orelor 16.00 fiind la serviciu în magazin la etajul întâi al barului "Tandem" V.Motelica a venit cu câțiva copii și au urcat în bar, peste vreo 10-15 minute au mai venit încă trei băieți singuri, ulterior a înțeles că noaptea a fost săvârșit un furt, apoi au venit și părinții lor (f.d.164 vol.II);

- declarațiile părții vătămate Dahis Ion depuse în instanța de fond, din care rezultă că Dahis Dumitru este fratele lui, în acea zi pe drum s-au întâlnit cu Motelica Gheorghe care era cu un țigănaș, nu-i cunoaște numele, Gh.Motelica le-a spus să meargă cu el ca să se clarifice, au mers spre mașină, V.Motelica le-a spus să se așeze în brațele cuiva, deoarece nu mai erau locuri libere, ei însă au refuzat, atunci li s-a spus să urce în portbagajul mașinii și au mers la bar, unde Motelica Vladimir a început să-i întrebe dacă au intrat în bar, amenința că va chema poliția, la ce i-au răspuns că nu au fost, au așteptat pînă cînd a venit mama (f.d. 165-166 vol.II);

- declarațiile părții vătămate Dahis Dumitru depuse în instanța de fond, din care rezultă că nu-și amintește cînd a avut loc cazul, Gh.Motelica i-a chemat să meargă cu el, au plecat la bar cu mașina, în automobil mai erau băieți, cînd au ajuns la bar Motelica a început să-i întrebe dacă au furat banii din bar, la ce au răspuns că nu au furat nimic (f.d. 167 vol. II);

- declarațiile reprezentantului legal al părților vătămate minore Dahis Ion și Dahis Dumitru, Dahis Rodica, depuse în instanța de fond, din care reiese că prin luna noiembrie anului 2012 fiind la serviciu a fost sunată de fiică, care i-a comunicat despre faptul că fiii săi au plecat cu Motelica Gheorghe și Motelica Vladimir la bar pentru a se clarifica cu un furt, peste o oră a mers la bar să vadă ce s-a întâmplat, cînd a ajuns a văzut că copiii erau în regulă, nu erau maltratați, la bar mai erau două mame, apoi au mai venit părinți, după ce au venit părinții copiii au început să plîngă de frica părinților, V.Motelica a explicat că copiii au intrat în bar cu V.Pușcuță și au săvârșit un furt, la care i-a spus să nu-l creadă pe V.Pușcuță, de la ea nu s-a cerut bani, nu are pretenții față de inculpați (f.d. 168 vol. II);

- declarațiile martorului Dahis Lilia depuse în instanța de fond, din care rezultă că în luna noiembrie anul 2012 frații ei erau la joacă lîngă pădure, în

jurul orelor 17.00-18.00 a venit Motelica Gheorghe cu un țigănaș și a întrebat-o numărul de telefon al mamei sale și unde sunt frații, i-a dat numărul de telefon al mamei sale, Gh.Motelica i-a spus că este un caz de rezolvat și cunoscându-l ca locuitor al orașului n-a fost împotriva ca frații să plece cu el, ulterior i-a telefonat mamei și i-a spus că frații au plecat cu Gh.Motelica, au plecat împreună cu mama la barul "Tandem", unde erau frații săi, erau mai mulți băieți și careva din părinți, nu a auzit de la nimeni ca să spună că au fost bătuți de Motelica Vladimir sau de Motelica Gheorghe, nu a auzit ca V.Motelica să fi cerut bani de la părinți, a spus că vrea să vorbească cu toți ca să clarifice cazul (f.d. 169 vol. II).

În continuare, Colegiul lărgit constată că instanța de apel nu a dat apreciere unui șir de probe, cum sunt:

- procesul verbal de cercetare la fața locului din data de 07.02.2013 în cadrul căruia a fost fixat locul unde au fost duși minorii (f. d. 34-35, vol. I);

- procesul verbal de cercetare la fața locului din data de 13.03.2013 în cadrul căruia a fost fixat locul de unde a fost luat minorul Manoli Maxim (f. d. 225-228, vol. I);

- proces verbal de examinare a obiectului din data de 08.02.2013, prin care au fost fixate caracteristicile individuale ale automobilului de model „Audi 100” cu nr.î. C HY 746 cu care au fost transportați minorii la barul „Tandem” (f. d. 51-55, vol. I);

- raportul de expertiză medico legală nr.238 D din 12.12.2013 conform căruia Manoli Maxim a suferit leziuni corporale ușoare sub formă de traumatism cranio - cerebral închis cu comoție cerebrală (f. d. 87, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr.239 D din 12.12.2013 conform căruia Franchevici Igor a suferit leziuni corporale ușoare sub formă de traumatism cranio - cerebral închis cu comoție cerebrală (f. d. 102, vol. I);

- ordonanța privind ridicarea de obiecte și documente din data de 13.02.2013, prin care s-a dispus ridicarea unui CD de la bănuitul Motelica V. (f. d. 200, vol. I);

- proces verbal de ridicare din data de 13.02.2013 prin care a fost ridicat un CD de la bănuitul Motelica V (f. d. 201, vol. I);

- proces verbal de examinare a obiectului din data de 15.02.2013, în cadrul căruia a fost fixat conținutul imaginii înregistrate pe CD (f. d. 202-203, vol. I);

- proces verbal de confruntare din data de 11.03.2013, între bănuitul Motelica Gh. și martorul Clișciuc V. (f. d. 223-224, vol.I).

Astfel, Colegiul lărgit reține că, la adoptarea deciziei pronunțate, instanța de apel nu s-a condus de prevederile art.101 Cod de procedură penală, care prevede că, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Precum și de prevederile art.113 Cod penal, care prevede că se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Totodată, Colegiul lărgit menționează că, potrivit practicii judiciare constante:

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art.164 Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la libertatea fizică a persoanei. Prin libertate fizică trebuie de înțeles posibilitatea persoanei de a se mișca, de a circula și de a activa după voința proprie, în limitele stabilite de normele juridice.

Pentru calificarea infracțiunii prevăzută la art.164 Cod penal nu contează care este gradul lipsei de libertate – absolut sau relativ.

Lipsa relativă de libertate se atestă în cazul în care, deși persoanei i se păstrează puțința de a-și manifesta activitatea de mișcare, aceasta e limitată.

Infracțiunea de răpire a unei persoane are *obiectul material* în cazul când presupune o influențare nemijlocită infracțională asupra corpului victimei (atunci când, în subsidiar, se aplică violența asupra victimei).

De regulă, victima răpirii unei persoane poate fi oricare persoană fizică. Totuși, dacă victima are calități speciale, aceasta poate influența asupra calificării faptei. Astfel, calitatea de minor poate avea ca efect agravarea răspunderii penale pentru răpirea unei persoane în baza lit. c) alin.(2) art. 164 Cod penal.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 164 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă alcătuită din: 1) acțiunea principală; 2) acțiunea sau inacțiunea adiacentă.

De regulă, săvârșirea acțiunii principale presupune existența următoarelor trei etape succesive: 1) capturarea victimei; 2) deplasarea victimei din habitatul ei permanent sau provizoriu (locul trai, de muncă, de odihnă, de tratament etc); 3) reținerea victimei (cu privarea deplină de libertate împotriva voinței sale sau neluându-se în seamă voința ei. Atunci când răpirea victimei se realizează pe calea înșelăciunii sau abuzului de încredere, făptuitorul nu are de ce să recurgă la rare. Victima se deplasează ca și cum benevol către locul reținerii sale.

În calitate de modalități ale acțiunii sau inacțiunii adiacente, care însoțește acțiunea principală răpire a unei persoane, trebuie numite: 1) constrângerea fizică; 2) constrângerea psihică; 3) înșelăciunea sau abuzul de încredere; 4) profitarea de imposibilitatea victimei de a se apăra sau de a-și exprima voința. Răpirea unei persoane în lipsa acțiunii adiacente în oricare din modalitățile specificate mai sus reprezintă o formă fără conținut, deoarece faptei respective i-ar lipsi ilegalitatea care îi imprimă relevanță penală.

În ce privește constrângerea fizică, exercitată în cazul infracțiunii specificate la art. 164 Cod penal, aceasta se poate concretiza în: 1) vătămarea intenționată gravă, medie sau ușoară a integrității corporale ori a sănătății; 2) violența care nu implică un prejudiciu cauzat sănătății.

Este important de menționat că, consimțământul celui care-și acceptă detenția este, de regulă, vârsta majoratului. Până la această vârstă, părinții, tutorele, curatorul sau autoritatea tutelară sunt cei în drept să consimtă la o asemenea detenție. În lipsa unui asemenea consimțământ al persoanelor sus-menționate detenția minorului trebuie considerată ilegală.

Infrațiunea de răpire a unei persoane este o infrațiune formală. Ea se consideră consumată din momentul reținerii persoanei împotriva voinței acesteia sau neluându-se în seamă voința ei.

Latura subiectivă a infrațiunii prevăzute de art.164 Cod penal se caracterizează, în primul rând prin vinovăție sub formă de intenție directă.

Motivele infrațiunii prevăzute de art.164 Cod penal pot fi dintre cele mai variate: răzbunare, gelozie, motive huliganice etc.

Totodată, Colegiul constată că, instanța de apel nu a ținut cont de opinia acuzatorului de stat potrivit căreia, investigarea infrațiunilor în privința minorilor este o prerogativă exclusivă a procurorului, astfel instanța urma să stabilească care era necesitatea ca inculpații să ia minorii din mediul în care se aflau sub un pretext, însă ulterior să le solicite acestora informații despre persoanele și circumstanțele sustragerii bunurilor din barul „Tandem”.

Față de cele ce preced, instanța de recurs reiterează că obligația instanței de a-și motiva hotărîrea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărîre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal. (*Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85*).

Avînd în vedere cele menționate supra, Colegiul lărgit conchide *că instanța de apel a adoptat o hotărîre nemotivată*, contrar prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul lărgit statuează că erorile procesuale admise de către instanța de apel, cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, motiv pentru care decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile enunțate nu pot fi corectate la această etapă, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca fondul cauzei, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale enunțate mai sus.

În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel, urmează să țină cont de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 și 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate, să aprecieze probele din dosar potrivit prevederilor art.101 Cod de procedură penală și să elucideze divergențele specificate, invocate de partea acuzării la examinarea cauzei și să adopte o hotărîre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

Totodată, la rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care stabilesc procedura de rejudecare și limitele acesteia, reieșind din practica judiciară constantă, precum și să dea răspuns la toate argumentele invocate de către partea acuzării în apel și în recurs.

14. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de Nivelul Curții de Apel Bălți, Dubăsari Valeriu și de avocatul Gligor Vadim în numele părții vătămate Manoli Maxim, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2015, în cauza penală privindu-i pe **Motelica Vladimir Gheorghe** și **Motelica Gheorghe Vladimir**, și se dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **08 iulie 2016**.

Președinte

Nicolaev Ghenadie

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Moraru Petru